una mà de contes

Els quatre músics

L'heu sentit? És el bram d'un ase. Voleu saber per què brama? Suplica al seu amo que no el faci fora de casa.

-Sisplau, no em facis fora -crida l'ase-. Deixa'm quedar!

Però l'amo de l'ase no està per orgues.

-Ets un ase vell i inútil. Ja no em serveixes per res. Vés-te'n d'aquí ara mateix, si no vols que et doni un bon cop de bastó!

Pobre ase... Se n'ha d'anar de casa tot sol. "Què faré?", pensa. "Ja ho tinc! Com que sé bramar tan bé, em faré cantant."

Així comença la història de "Els quatre músics".

No gaire lluny d'allà on és l'ase, hi ha un gos que borda. Mentre mou la cua, demana al seu amo que se l'endugui de cacera.

-Sisplau, porta'm amb tu -li suplica-. No em deixis sol.

Però l'amo del gos no en vol saber res.

-T'has fet massa vell! Ja no pots córrer darrere els conills. Fuig d'aquí ara mateix, si no vols que et doni una bona coça!

I al pobre gos no li queda més remei que anar-se'n tot sol.
Ves per on, que el pobre gos es troba amb el pobre ase, i li explica la seva història.

-A mi també m'han fet fora de casa -diu l'ase al gos-. Vine amb mi i ens farem tots dos músics. Tu bordaràs i jo bramaré. Ja veuràs que bé que ens ho passarem!

I com que el gos hi està d'acord, tots dos animals se'n van ben contents.

No gaire lluny d'allà on són l'ase i el gos, hi ha un gat que miola. És un gat de bigotis llargs que, de dalt d'una cadira estant, demana a la seva mestressa que no el faci fora de casa.

-Sisplau, no em facis fora! Què faré tot sol?

Però la mestressa del gat ni se'l vol escoltar.

-T'has fet massa gran, gat vell! Ja no caces els ratolins com ho feies abans. Vés-te'n de casa meva si no vols que t'arrenqui aquests bigotis!

El pobre gat se n'ha d'anar tot sol. Només sortir de casa, el gat es troba l'ase i el gos, i els explica la seva trista història.

-A nosaltres ens ha passat el mateix -li diu el gos-. I hem decidit fer-nos músics. Pots venir amb nosaltres i fer-te músic, també. Podries miolar.

I com que el gat hi està d'acord, tots tres se'n van ben animats.

Ben a prop d'on són l'ase, el gos i el gat, hi ha un gall que canta sense parar.
Està suplicant a la seva mestressa que no el faci marxar tot sol de casa.

-Sisplau, no em facis fora! -li suplica-. Faré tot el que em demanis, però no em deixis sol.

Però la seva mestressa ja ho té ben decidit.

-No et vull veure més, gall afònic! T'has fet tan vell que ja no em serveixes ni per despertar-me al matí. Vés-te'n ara mateix si no vols que d'una bufa et faci saltar totes les plomes!.

I al pobre gall no li queda altre remei que anar-se'n tot sol.

Pel camí, el gall es troba l'ase, el gos i el gat. Quan els explica la seva història, tots tres animals li proposen que se'n vagi amb ells a fer-se músic. I com que el gall diu que sí, se'n van tots quatre ben feliços i cantant.

Al cap d'una estona, es comença a fer fosc.

-Veieu alguna casa on puguem passar la nit? -pregunta l'ase als seus amics.

El gos enfilat damunt l'ase, mira si veu alguna cosa. El gat s'estira, per veure-hi millor. I el gall estira molt el coll i diu:

-Ei, allà al fons veig una casa! Anem-hi, a veure si ens hi deixen dormir!

Els quatre animals no es poden ni imaginar que en aquella casa hi viu un ogre terrible i molt temut per tothom. Té el cap quadrat, els ulls rodons i una mirada horrible. Ja us podeu imaginar que és un ogre molt malcarat i dolent.

Quan arriben davant de casa de l'ogre, l'ase, el gos, el gat i el gall decideixen cantar tots quatre junts.

-Si cantem, segur que l'amo de la casa ens sentirà i ens deixarà quedar a dormir -diu l'ase.

I dit i fet. Es posen a cantar tots quatre alhora.

De dins de casa estant, l'ogre terrible sent el soroll que fan tots quatre i té un ensurt enorme. S'espanta tant, que fuig esperitat de casa seva.

Els quatre animals entren a la casa de l'ogre i s'adonen que és una casa molt bonica.

-Ens hi podríem quedar a viure -diu l'ase als seus amics-. Ens passaríem el dia cantant, i el més important de tot: tots quatre ens faríem companyia. Mai més no estaríem sols.

I com que el gos, el gat i el gall hi estan d'acord, tots quatre s'instal·len a la casa. I si ningú no els ha fet fora, a hores d'ara encara hi deuen viure.

Guió: Eulàlia Carrillo

- ccrtv interactiva
- 3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA
- Amb el suport de Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.